

met bliver alment kendt. Det er derfor fast praksis, at regeringen ikke udleverer sådanne juridiske vurderinger til et folketingsudvalg, og det gælder også for disse vurderinger. Angående eksempler på denne praksis kan jeg henvise til en artikel i Juristen fra 1990, side 360.

Derudover vil jeg gerne sige, at efter min opfattelse er vi med den betænkning, der er afgivet, landet på en fornuftig måde. Jeg tror faktisk, vi er kommet så tæt på den rigtige løsning, som vi overhovedet kan komme i den øjeblikkelige situation.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal da takke ministeren for, at det ikke var ham, der overfusede min partifælle under førstebehandlingen, men en af ordførerne.

Kl. 18.20

Men jeg synes bare ikke rigtig, ministeren kom med en besvarelse, for når vi ikke kan få at vide eller få at se, hvad der står i redegørelsen, hvordan kan vi så vide, om skattehullet rent faktisk er lukket? Jeg spurgte ministeren, om han kan garantere, at nu er det lukket, men det svarede ministeren ikke på.

Så undrer det mig, at ministeren har måttet lede så mange år tilbage i ugeskriftet, 14 år tilbage tror jeg det var. Vi andre har en helt dugfrisk skrivelse fra Justitsministeriets Lovafdeling, og her står der, at det normale er, at man udleverer kammeradvokatens redegørelser, så det forstår jeg ikke. Men når det lovforslag, vi behandlede for lidt siden, blev sendt til fornyet udvalgsbehandling, vil jeg egentlig godt bede om, at vi også får forslaget her tilbage i udvalget, for det ville jo være skrækkeligt for skatteministeren, hvis der opstod den situation, at der var et skattehul, som ikke var lukket ordentligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Der er nu stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Anden behandling af lovforslag nr. L 216: Forslag til lov om CO₂-kvoter.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 31/3 2004. Første behandling 22/4 2004. Betænkning 26/5 2004).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Det er ikke nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet stemmer imod L 216, kvotelovforslaget, men jeg synes alligevel, der er grund til et par korte bemærkninger.

Jeg skal ikke genopfriske alle argumenter imod forslaget, men det er selvfølgelig interessant at se, at præsident Putin angivelig nu kan sørge for, at Rusland ratificerer Kyotoprotokollen. Det er klart, at det stiller hele processen i et andet lys, men vel ikke i et så anderledes lys, at man kan sige, at nu er den hellige grav velforvaret i al fremtid.

En af de ting, vi er betænkelige ved, er selvfølgelig, at reduktionsmålene skal nås via de instrumenter, som regeringen i høj grad satser på, når vi ved, at markedet for disse kvoter ikke er udtømmeligt. Vi finder selvfølgelig også stadig, det er interessant – spørgsmålet er nok mere et udtryk for lidt spænding – om ministeren måske kunne tænkes at have ændret holdning til, at sparede CO₂-kvoter ved vedvarende energiproduktion bør modregnes i de CO₂-kvoter, der tildeles den traditionelle energifremstilling. Ministeren vil jo nok bare svare nej, og det bliver vi jo ikke klogere af, men lad os nu høre.

Det er som sagt ikke nogen hemmelighed, at vi stemmer nej til forslaget. Vi mener, det ikke er